

DEBRECZENI ELLENŐR

A SZABADELVÜPÁRT KÖZLÖNYE.

Előfizetési árak: Egész évre 10 frt, félévre 5 frt, negyed-
évre 2 frt 50 kr, egy óra 1 forint.

Megjelenik mindennap.
vasárnap kivételével.

Felelős szerkesztő:

Vértesi Gyula.

Szerkesztőség és kiadóhivatal: Széchenyi-utca 1761. sz.
Kunz József ur kereskedésével szemben.

Hirdetések a legmérsékeltőbb árszámítás mellett vétetnek fel.
Egyes szám 4 kr.

Kereskedelmi politikánk.

Debreczen, Jun. 13.

A helyes uton járó és sikereket fölmutató magyar kereskedelmi politikának voltaképi megteremtője Baross Gábor volt.

Éppen ezért nagyon helyén történt, hogy a kereskedelemügyi tárca első sorban a korán elhunyt államférfi emlékezete iránt való kegyeletnek adott kifejezést.

A vita csekély kiugrással kizárólag a vasuti politikával foglalkozott, amelylyel Baross a közgazdasági politikának irányítójává lön.

E részben Wekerle miniszter több nevezetes kijelentést tett.

Mindenekelőtt ama híresztelésekkel szemben, mintha a kereskedelmi tárca ügykörében oly zavart állapotok volnának, amelyek a tárca teendőinek elosztását igényelnék, — kijelentette a miniszter, hogy a kereskedelmi miniszteriumot oly mintaszerű rendben vette át, melynélfogva az a legszigorabb kritikát is minden tekintetben kiállja.

Reformálni való azonban van.

Az ujitások kérdéseit már Baross kitzítzte.

Ezek szerint a kereskedelmi tárca

kettéosztásáról szóló hír alaptalan, hanem helyes az az eszme, hogy a közutak a belügyminiszterium hatáskörébe helyeztessenek át.

Azután az államvasutak kezelése decentralizáltatni fog — a miniszterium hatáskörében.

A zónadijszabás és különösen a személyszállításnál részleges ujitásra szorul, még pedig a zónák számának szaporításával: tehát a leghosszabb vonalszakasz föl fog daraboltatni. Ezt úgy kell képzelni, hogy a XIV-ik zóna után nem lesz ingyen utazás, ami legfőképp a külföldieknek vált előnyére, hanem e szakasz után lesz több új vonalszakasz, amelyekért szintén díj szedendő.

Reformálandók lesznek a kezelési illetékek, különösen a szomszédos forgalomnál. Azon a ponton vagyunk, hogy a forgalmi eszközök szaporítása föltétlenül szükséges. A miniszter meg is mondta, hogy szükség van 100 mozdonyra, 500 személy-, 100 kalauz- és 4000—5000 teherkocsira. A kölcsönkért kocsikból háromzet már magához is váltott az állam s a közelálló terményszállításra való tekintettel, újabbán ismét ezer kocsit rendelt meg. Pár szóval, ama nagy hangú hirtelések, mintha a kormány a teherszállítás olcsóbbá tétele nyomán megso-

kasult teherforgalom szállítási eszközeiről kellőképp nem gondoskodnék, minden alapot nélkülöző badar hirtelés.

Szükség lesz még a pályatest átalakítására, a sinek szaporítására, a parti-és vitorla-hajózás fejlesztésére stb. Ezekre a kereskedelmi kormány az előmunkálatokat már elrendelte.

A vasuti politika mellett a forgalom más irányában is nagy érdekű ujitás várható már legközelebb.

A posta és távirói szakban mindezenekelőtt tizenhét városban telefon állomás fog létesíttetni. Ezen kívül az országban 230 új táviró-és postaállomást akar a kereskedelmi kormány rendszeresíteni, amit a távirói szolgálatnak 50%-al való fölemelése fogja követni.

És végül itt van a Vaskapu. Ennek az évtizednek legnagyobb munkája, amelyhez hasonlót a föld kerekén mostanában még csak nem is terveznek. Ez a munka dicsőségére és nagy-nagy közgazdasági hasznára fog válni az országnak.

Az eddigi költségvetési vitából le akarunk vonni egy következtetést.

A belügyi tárczánál nem hallottunk egyetlenegy érdemleges kritikai szót az ellenzék részéről. Az egyik ellenzéknek az volt az álláspontja, hogy szemrehányást tett a kormánynak, amiért nem

A „Debreczeni Ellenőr“ tárcaja.

Hortobágy.

Irta: Vértesi Gyula.

A dunántuliaknak a Bakony erdeje, erre mifelénk meg Hortobágy deszka-egyenes síksága volt a betyár romantika televény-földje.

A felséges természetnek ebből az óriási nyitott könyvből olvasták ki poéták és egyszerű pásztoremberek a szegény nekibusult szegénylegény bubánátát, az elszertetett csárdás menyecske históriáját, a szép utas asszonytól csókot kérő betyár legendáját.

Edesbus dalok, betyárlegendák szülőföldje egyenes, nyílt Hortobágy!

Minden látnivalódat egyszerre kitérőd elénk, szemünk gyengesége az oka, hogy óriási lapodat nem olvashatjuk egyszerre végig s parányiságunk, gyengeségünk leverő érzetében állunk a se halmot, se erdőt nem mutató felséges egyszerűségével imponáló hatalmas pusztatengeren.

A láthatár hajlatánál a szélfogók meg a karámok a délibáb reszketésében úgy tűnnek elő, mintha tenger vízében rengő bárkák lennének s a mosolygó kék égboltozat, mintha csak Adria tükrének viszfénye lenne.

Felséges szépség nyilatkozik meg e pusztaság két vonalból álló arczatában. A földjét jelző egy egyenes vonal a feje domboruló égbolttal, a magasztosan egyszerűnek megkapó képét nyújtja.

Első pillanatra a két vonalon kívül semmit sem látunk, csak lassanként nyeri vissza a végtelenbe vesző láthatár elmosódó halványságába merült szemünk a közelebb eső dolgok, a közelebb eső távolban feltűnő színek átmeneteit, az egész alap szürke tónusától elütő színeit. S csak mikor az első benyomás frappans hatása alól szabadulni tudunk, mikor kellőképpen belenézünk magunkat a végtelenségbe, akkor jut eszünkbe, hogy detaile tanulmányokat is tegyünk.

S ekkor, mikor a felséges semmit, a végtelenbe szakadó szürke tónusokat szemfájásig bámultuk, akkor de csakis akkor kezdünk el látni mást is.

Halványfekete színt mutató fával körülültetett oázisokat, melyek úgy néznek ki, mint ha a pusztta vöröses szürke lapjára lehullott festékpécsetek lennének, a csokoládé-színbe látszó nádból vagy deszkából készült szélfogókat, a fehér vonalakban megcsillámoló legelésző gulyákat, a rezgő meleg levegő által felemelt lovon ülő ember alakját, mely úgy látszik, mintha valami óriás tevén ülő alak lenne — káprázó szemünk egy kis fantáziával turbánt is lát a vörös-fekete hosszuszakállu beduin arc

fölsőt. Pedig valami esőndesen ügöző csikóslegény lehet vagy valami „esett birkában“ utazó czivislegény.

A fehér szikes pusztai utakon fel-feltűnik egy-egy parányi fekete folt, a melyik egyre növekedik, mint az ítatáspapírra esett tinta-csöpp — s nemsokára kiválik a bőremszővel letakart széles fekete bőrűlésű czivis-kocsi, e'be fogva öt-öt lo egy sorjába vagy kettő előre, három hátra, néha a lapos kalapu kocsi is rajta ül az egyik lovon — bent a kocsiban meg méltóságteljesen pipázik egy-egy a jóléttől szélesre nyult ábrázatu hegyes kalapu czivis. Piros arcát szürkére lepte a felverődő szikes por, nagy busos kezével az ülés alatt keresgél valamit, alighanem a kulacsot, a sestakerti vinkóval, hogy legalább a torkára szállott port, leöblítse.

Apró vakandturásszerű emelkedések a síkon szanaszét melyekről csak ha egészen közel érjük, látjuk hogy pásztorgalyibák. Nagyobbára juhászok lakják familiástól. A távolban jó sürien egymás mellett (persze, az a sürűnek látszó távolság meg van fél napi járó föld) kútgépek hosszú vonalai latszanak, egyet-egyet mint Arany írja:

Óriás szunyognak képzelné valaki,
Mely az öreg földnek véreit most szija ki.

Pedig hát csak egy kis rossz szikes vizet szí ki belőle, a mit bizony többnyire csak a

hajtotta keresztül a közigazgatási törvényjavaslatot, a másiknak meg az, miért akarta áthajtani. A földmivelésügyi tárczánál gratulációval kezdték és végezték a tárgyalást az ellenzések. Az igazságügyi tárcza általános tárgyalásánál már az első nap kifogtak a kifogásokból, úgy, hogy a tárgyalást be kellett fejezni. A kultuszminiszter tárczájánál vallási vitát provokáltak s mikor Csáky miniszter liberális programját kifejtette, kénytelenek voltak gratulálni. Most a kereskedelmi tárczánál sincs érdemleges kifogás. A honvédelminél sem lesz, mint az eddigiekből látjuk.

Hát ha minden egyes tárczának vezetése olyan, hogy az ellen kifogásokat a legmérgesebb ellenzék sem tud emelni: akkor az ország ügyeinek vezetése jó kezekben van s akkor az a szenvedélyes nagy hü-hó obstrukcionális fenyegetőzés, hurrogás, mindez csak arra való, hogy lássa Magyarország a két ellenzék tehetetlenségének és botorságának minden napi nyilvánulatait.

Belföld.

A valuta-javaslat. Wekerle Sándor pénzügyminiszter tegnapelőtt este Bécsbe érkezett, s tegnap délelőtti az osztrák pénzügyminiszteriumban hosszabb ideig értekezett Steinbach miniszterrel, mely alkalommal behatóan megbeszélték a valutajavaslatokat illetőleg felforgó parlamenti helyzetet. E tanácskozások folyamán a két pénzügyminiszter megállapodott abban, hogy továbbra is fentartják parlamentaris akciójuk szolidaritását és miután konstataciók, hogy eddigél sem az osztrák valutatárczán sem a magyar pénzügyi bizottságban konkrét módosítási javaslatokat nem terjesztettek elő, egyelőre pozitív álláspontot azokkal szemben el sem foglalkozhatnak. De ha határozott indítványokat tennének, a készpénzfizetés felvételére irányulókat, azokat sem az osztrák sem a magyar pénzügyminiszter ellenezni nem fogja. Ezt különben Wekerle miniszter úgy a javaslatok indokolásában, mint a pénzügyi bizottság tanácskozásai alkalmával már ismételtén ki-

lentette, a mi csak természetes, mert a két kormány legfőbb igyekezete az, hogy lehetőleg elhárítsa minden bizalmatlanságot és félreértést. Ha mindezek dacára ez nem sikerülne és ha a javaslatokat akár Bécsben, akár Budapesten nem fogadnák el, a két pénzügyminiszter e ténnyel szolidárisan levonná a konzekuenziát és felvetné a kabinetkérdést.

A külföldi képviselő Budapest, czim alatt érdekes cikket ír a M. U. tegnapi száma, melyből itt közöljük a befejező részt. Epségben és csorbitlanu fentartva a 67-iki közjogi alapot, minden nagyobb nehézség nélkül (pénzkérdés az egész melyre a külföld ugyis eléggé gazdag!) meg lehetne tenni azt, hogy úgy, miként a közös fejedem s a király, úgy a külföldi képviselő is az év egy részét Budapesten töltené a mi közös külügyi hivatalunkkal egyetemben.

A kezdeményezést nagyon természetesen nekünk és pedig első sorban a közös külügyminiszternek kellene megtennie. E kérdéssel kapcsolatban meg kellene oldania már azt a kérdést is, hogy az osztrák delegáció itt Budapesten külön palotát építtessen. Kellene állandó budapesti lakhelyről gondoskodni a közös külügyminiszter részére is, mert az Magyarországra megszegyenítő, hogy külügyminiszterének, ki az országé is, még csak lakása sincs a monarchia másik államának, a magyar királynak „fő és székvárosá”-ban.

Mind e kérdést csak felvetjük itt. Elismerjük, korántsem könnyű e kérdések megoldása. De elvégre is válaszolni csak akkor lehet, ha legalább a — kérdést ismerjük.

Országgyűlés.

Június 13.

A honvédelmi tárcza költségvetésének tárgyalását kezdte meg ma a képviselőház. Az első szónok Andrássy Gyula gróf előadó volt, aki figyelemmel hallgatott beszédében ismertette és ajánlotta a költségvetést. Andrássy utalt arra, hogy a rendkívüli kiadások csökkentek, ellenben a rendes kiadások növekedtek, de a kormánytól teljesen független tényezők következtek. A gabona a lovak élelmezése drágult; emelkedett a pótlóvárt ára, mely eddig 300 forint volt, s most már 325 forint. Új szükséglet a dandárlavágó iskola létesítése. Két új tőrzsorvosi állást is rendszeresítették. A honvédeket eddig a közös hadsereg kórházaiban ápolták, a hon-

nan gyakran kiszorultak. Ez tette szükségessé az új honvédtőrzsorvosokat. Az átmeneti kiadások között szintén foglaltatnak új tételek, amelyek azonban ismét csak a körülmények tettek szükségessé. Így a lovasságot el kell látnunk ismétlőfegyverekkel. A honvéd laktanyákat hasonlóképen ki kell bővíteni. Végül a költségvetéssel egyetemben elfogadásra ajánlja a miniszter jelentéseit a Ludovika akadémiáról és a magyar alapítványi helyekről.

Tóth Ernő Irányi Dániel és Nagy István beszéltek ezután. Irányi az 1848—49-iki honvédek nagyobb mérvű segélyezését sürgette.

Pongrácz Károly gróf mondott ezután figyelemmel hallgatott beszédet, amelyben kifejtette, hogy a honvédségnek joga van a tűzértséghez és műszaki csapatokhoz, de pénzügyi viszonyaink nem engedik létesítésüket. Az önálló magyar hadsereg eszméjéért a szülő is lelkesedik, de felállításuk lehetetlen s a közös hadsereget fenn kell tartanunk mai szervezetében; ép ezért arra kéri a képviselőket, hogy a közös hadsereg iránt több rokonszenvet tanúsítsanak. Végül elismerését fejezte ki a beteg Fejérváry Géza báró iránt.

Ugron Gábor Pongrácz Károly gróffal polemizált, akiknek beszédét nem tartotta eléggé magyar szelleműnek, amire Pongrácz Károly gr. kijelentette hogy Ugrontól nem tanul magyar szellemet. Bolgár Ferenc, Csanády Sándor és Beöthy Ákos beszéltek még, mire az elnök az általános vitát bezárta.

A beteg honvédelmi miniszter helyetteseként Gromon Dező államtitkár választotta a fől-szólalásokra s kimerítő szakzerű fölvilágosítókkal szolgált minden szónoknak. Megvédelmelte a tárcza költségvetését a realitás hiányának vádjá ellen s kijelentette, hogy a honvédségnek tűzértséggel és műszaki csapatokkal való fölszerelését nem bizalmatlanság akadályozza, hanem a pénz hiánya. Védelmébe vette a megtámadott Lobkovitz Rudolf herceget s minden egyes ellenzéki beszéddel részletesen foglalkozott. A tárgyalást ma folytatják.

Magyar székváros.

(—) A koronázási jubileum ünnepe egyik ámulatból a másik meglepetésbe ejtette a nemzetet. Korszakot alkotó magyar szellem lengi át az ünnep legkimagaslóbb eseményeit. Előljött a hercegprímás beszéde. Ez a csodálatosan új hang, a minőn magyar főpap még nem beszélt királyához.

Lelke nemes hevével mutatott a kibékülés

marha bir imi, a pásztrok számára alig akad néhány kut az egész pusztán, a melynek vizét ichtják.

A bárány-nyájaktól csak egy nyüzsgő a pusztán s úgy látszanak, mintha csak legelésző szőcskerajók lennének vagy mintha lába kelne valamennyi rögnek s lomha földi békák szanaszét görögnének a szerint, a mint a nyájak éhesen ficzkádoznak vagy pedig „déli rászton”, mint a katonaviselt juhász mondja, pihennek.

A pusztai utak mentén mindenfelé ott látjuk a szétszórt readekben legelésző gulyákat, méneseket a gulyásokkal meg a csikókkal, a kiknek viseletében még ma is él jókora darab poézis. En rajtam legalább, mikor közülök az elsőt megláttam, megnevezh-tien kedves nagulat vett erőt. Mintha csak ilyenek éltek volna lelkemben az akkor uj-ra felszendülő népdalok hősei.

Erőtlenes vállas alakok, öltözetük: pruzslik kipitykezve, alatta hasig érő rövid ing, lobogós ujjal, esatt s szíjon lógó szür, bő többnyire kék vagy fekete gatyá, rámás eszma. Fejükön széles karimájú kalap, vállukon a maguk-készítette karikás ostor, sodronnyal kivert ölemezifrázatos nyéllal.

A lovat egyformán szépen egyformán jól ül meg mindnyájan. A csikós nyergén terhelő sincs, csak úgy a nélkül hajtja azt lova hátára s mikor felül a lóra, a nyergőt kezével tartja oda a ló hátához, hogy le ne forduljon. S ha egyszer ott ül s elkezd vág-

tatni, micsoda plasztikai tökélyű képet mutat mintha egy test lenne a ló és lovas, úgy odasimul ritmikus hajlásával a vágatás ütényéhez. Könnyed, bátor és elegáns lovas. Néme-lyik pásztoreMBER, míg lóra nem kerül, olyan szögletes, olyan félszeg s mihelyest rajta ő, mintha minden megváltoznék rajta.

Népdaloknak, romantikus történeteknek egész raja ébred az ember lelkében egy vágatató csikós láttára.

Pedig bizony a pusztai romantikájának teljesen vége. Fantázia kell hozzá, hogy az ember a Hortobágyon keltében a látott dolgokhoz ezt is odaképzelve.

E nélkül lát egy vasúti vonallal keresztülszelt hatalmas legelőt, melyen ötvenhatezer darab állat legel s melyeket jámbor pásztoremberek őriznek.

Ez a pásztornép különben egyszerűségében is hiválón érdekes népfaj. Egyenes lelkű, büszke nép.

Talán az a végtelen síkság teszi büszkévé, melyet magáénak lát egész a láthafár hajlatáig s melyen magát érzi urnak széles messzeségig.

Erős, edzett nép, melyet ellentállóvá farag a pusztán való örökös kint tartózkodás. Azaz, hogy nem is örökös, mert a telet a gazdálkodók tanyáin töltik, kis rész az a melyik kint marad.

Józanészű okos emberek, a kiket a szabad természet folytonos szemlélése tanított meg

filozofálni. Es sajátosság eredeti filozófia ez.

Egyszer egy karámban töltöttem egy napot. Vendégszerető gazdám azt sem tudta hova tegyen nagy szivességében. Tejjel, túróval, zsendiczével meg egy kis avas szalonnával traktált reggelire — lebbencs levessal, tészta kásával, hosszú lére eresztett tokánnyal ebédre — rövid levü gulyással vacsorára. És maga készített mindent, mert az asszony, az szerinte nem tud „méltó módon” főzni. Csunya kis összeaszalódott menyecske volt, mintha csak anyja lett volna annak a szép sugár embernek.

Altalában csudálatos módon csunya fehérszemélyeket vesznek el ezek a pusztabeli szép férfiak.

S ezek láttára bizony meg sem irigyli az ember a pusztai házaset romantikáját.

No, hanem nem ezt akartam én elmondani, hanem az én juhászom logikájáról valamit. Beszélgetésünk közben szóba jött, nem tudom, hogy, hogy nem, a föld gömbölyüség is.

— Hiszi-e kend, hogy gömbölyű a föld?
— Nem én uram?
— Miért?
— Mert hát látom, hogy egyenes.
— De okos emberek kisütötték, hogy mégis görbe.

— Hát azok járhattak görbe országba is, de én nem jártam hát nem hiszem.

Es csakugyan még az én tudománytömegesümör őt lelkem is a deszka-egyenes vég-

nagy ün-
talma, a
hűségbe
más bes-
ronázás
önérzet

len napi
hatalmát
ségét, h
Felsőge
volna.

Es
Ad
a béke-
küzdött
va és
mind a
mogassa
a trón,
E
lő szava
elragadt
— egy
valló em
az orszá
vényhat
válaszolt
történelm
hogy a
ink se t

Es
cziókn
egyház
tük, hog
nemünk
és ünne
akkor a
ten kez
utolsó m
határtal

A
ban Ő
főváros
és hivat

Es
hir telj
hogy a
királyi
a legfel
forintta
Ő Felső
In
A
K
hétől s

telenség
nességt

A
néha él
kósokba
dultam
mányoz
szerű g
szer lá

A
rozott
a nótát,

E
Egy da
nótát, n
csinálja
nik s t
E
bundáik
jaikat r
A
juhász
E
felé egy
botját r

nagy ünnepére és arra, hogy a királynak hatalma, a trónnak ereje — a magyar nemzet hűségében rejlik és valóban fénypontja a primás beszédének az, amikor hivatkozással a koronázás tényére s a huszonöt év hosszú tartamára önérzetesen mondja:

— És e huszonöt évnek nem volt egyetlen napja sem, mely Felsőed trónjának fényét, hatalmát, dicsőségét a magyarnak törhetlen hűségét, hazafini lelkesedését alattvalói szeretetét Felsőed felkent személye iránt ne nevelte volna.

Es valóban igaza van.

Addig, míg a magyar nemzet nem látta a béke-jobbát, Európának minden harcstéren küzdött a szabadság eszméjéért, de amint nyugta és elfogadva lón a békejobb, valamennyi mind a trón körül sorakozik, hogy védje; támogatja azt és fényét növelje, mivel hogy az a trón, a szabadság óra.

E szívünk titkos vágyainak hangján beszéltő szavak után — melyekről szinte hihetetlen elragadtatással irtak még az osztrák lapok is, — egy igazán magyar fejedelmi udvar légkörére valló enuncziáció jött a koronának, midőn az országgyűlés két házának, az ország törvényhatóságainak és a főváros küldöttségének válasza a király magyarul, magyarán és olyan történelmi reminiscenciáknak adva hangot, hogy a mi vérünkben való nemzeti fejedelmünk se tették soha különben.

Es a mikor nemzeti érzésünk és aspirációink hangulatát így adta vissza a korona, az egyház és a parlament; a mikor már azt hittük, hogy mindent megkaptunk legújabb történelmünk e nagy hetén, mit jónak várakozásunk és ünnepi extázisunkban csak kívánhattunk, akkor a király még egyet fordít az egész héten kezében tartott bőségszarun, és egy olyan utolsó meglepetést szerez a nemzetnek, mely határtalanra teszi minden eddigi örömlőnk.

A hivatalos lap tegnap megjelent számában Ő Felsőed megengedte, hogy a magyar főváros ezentel magyar fő- és székváros legyen és hivatalosan is ezt az elnevezést használja.

Ez a hazaszerető talános örömet keltő hír teljes szavahihetőséggel engedi sejteni azt, hogy a legilletékesebb körök, ezt a legújabb királyi cselekedetet összefüggésbe hozzák azzal a legfelsőbb elhatározással, hogy a tíz millió forinttal preliminált királyi palota fölépültével Ő Felsőed bevezeti oda a magyar udvartartást.

Ime a koronázási ünnepélyek koronája:

A magyar fő- és székváros.

Ki remélte volna ettől a történelmi nagyhéttől szebb, jelentősebb véget?

Ki a Hortobágyra!

Junius 13.

Ez most a jelszó Debreczenben. Intelligencia, civisség apraja nagyja mind készül délibábot látni, meg állatkiállítás.

A kiválasztottak, a kik a gazdasági egyesülete szíveségéből vonatjegyhez jutottak vajmi csekély részét fogják képezni annak a nagy közönségnek, mely a Hortobágyot sóska gyanánt készül ellepni.

Debreczenben ugyszólván minden civis udvaron óriási volt a készülődés. Az ecchós szekerek előállottak és Jutka, Panna, Dóra, Klára alig győzték felpakolni rá a sok elemzősít. Mert a debreczeni ember praktikus. Jól tudja, hogy a Hortobágy nem ad egyebet, mint egy tündéri nesze semmi fogd meg jól; délibábot. Azt is tudja, hogy „hivatalosan” nem lehet annyi élelmiszert szállítani ki, a mi elég legyen a rengeteg népnek. Sőt aligha nem az is be fog következni, hogy a vendégek számára is az ecchós szekerektől kell kérni egy kis nemzeti kölcsönt. A hogy a debreczeniek vendégszeretét ismerjük, fog telni onnan kalács is, kuacs is ha szűség lesz rá.

Lesz nagy dolguk a csikósoknak a lebeneds levessel, tészta kásával és a marhagulyással. Jó az mindenik nagyon. Talán igaza is lehet annak a bátyám uramnak, ki ez ételeknek gyógyító hatást tulajdonított.

Ugyanis a bizottságban arról volt szó, hogy a kegyelmes és nagyságos urak kényesebb gyomrai számára jó lenne egy kis finomabb ételeket is vinni.

— Minek — mondá bátyámuram — olyan jó ételek lesznek ott, hogy ha gyomor-fájósak lennének is azok az urak, ettől tán még ki is gyógyulnának.

Van tehát Debreczenben az itteni hit szerint két gyógyhatású individuum: az egyik a hortobágyi étkek, a másik a debreczeni — por.

Annai bizonyos hogy a debreczeniek úgy, és annyian mentek ki a Hortobágyra, mintha egy új honfoglalásra készülének a szlávok ellen, a kik állítólag „dobre zin”-nek (jó földnek) nevezték Debreczent. Pedig még gepidákat sem fognak ott találni, legfeljebb „gyepidákat” legelészve.

Azt hiszem, ha a délibáb meglátja azt a sajátságos képet, melyet ma mutat a Hortobágy, sokáig lesz mimelni valója. Lesz ott két miniszter is. Kiváncsiak vagyunk, val-

jon loyális lesz-e a délibáb és mutogatja-e majd a két minisztert a késő utódoknak.

A Hortobágyra vezető utak telve vannak ecchós szekerekkel, nemesak Debreczenből, hanem a vidékről is. Mert mostanában az a jelszó Debreczenben:

Fel a Hortobágyra!

Hortobágyi kiállítás.

A debreczeni gazdasági egyesület, büszke hivatkozással eredményekben gazdag huszonöt-éves multjára, ma üli meg jubileumát, mely jubileumot nemesak hogy nem egyleti szűk korlátok között határozta el megünnepelni, hanem igyekezett azt még Debreczen városa határain is túl kiterjeszteni — országos érdekűvé tenni.

Es örömmel ismerjük el, hogy sikerült. Egy oly illusztris, nagy számú társaság előtt mutatja be ma az egylet Debreczen városa állatkereskedelmének gazdag anyagát, aminő talán a vidéki kiállítások történetében páratlanul áll.

Es ezek a vendégek, akik a gazdasági egylet szives meghívására eljöttek ide, hogy velük együtt ünnepeljék az egyletnek eredményekben gazdag multját, bizonyára azzal a tudattal fognak távozni körünkől, hogy a poétikus Hortobágy pusztán Debreczen városa realis gazdaságának olyan impozáns képében gyönyörködtek, ami valószínűleg sokáig feledhetetlen lesz előttük.

A tegnapi nap két érdekes eseményéről, a miniszterek érkezéséről és az esti bankettéről tudósítunk a következőkben számol be:

Miniszterek érkezése.

Csávolszky Lajostól tegnap estefelé következő táviratot kapta a rendező bizottság: „Budapest, Elindultunk. Mennek: gróf Bethlen András földművelésügyi miniszter Josipovics Imre horváth miniszter, Fejér Miklós államtitkár, Tormai Béla miniszteri tanácsos, Máday és Kvaszai osztálytanácsosok, Kolozsváry titkár és Zsedényi fogalmazó. Országgyűlési képviselők: gróf Bethlen Balázs, Vermes Béla, Kemény Arthur, Perlaky Elek, Darvas Béla gróf Teleky Ede, gróf Zichy Jenő, Zmertich Iván, Forster Ottó, Szuhányi Ferencz, Meszlényi Lajos, Lucs Gyula, Fáy Gyula, Tóth Kálmán, Csávolszky Lajos,

telenség láttára szinte szeretne hinni az egyetességben.

A dubajkodó virtuskodás vágya is csak néha ébred fel ezekben a vad hirben álló csikósokban meg gulyásokban. Sokszor megfordultam közöttük, édes gyönyörűséggel tanulmányozva a természet e hamisítatlan egyszerű gyermekeit — de verekedést csak egyszer láttam.

A hortobágyi csárda ivójában jól beborozott csikóslegények ültek s javában fújták a nótát, hogy:

Nézz ki rózsám az ablakon,
Most ütök a juhászt agyon.

Egyszerre csak bevonul egy csomó juhász. Egy darabig a csárda előtt állva hallgatták a nótát, mintha gondolkoznának rajta, hogy mit csináljanak, de a virtus kezdett ébredezni bennük s bejöttek.

Félrehúzódtak egy másik asztal mellé. bundáikat le sem vetve, bárányfogó kampós botjaikat maguk előtt tartva.

A csikósok énekelték a nótát tovább, a juhászok meg hallgatták és ittak.

Egyszer azután csak odafordul a csikósok felé egy jól megtermett szál legény s kampós botját megsuhogtatva elkezd énekelni:

Nézz ki rózsám az ablakon,
Most ütök a csikóst agyon.

Persze hogy a következő pillanatban ott gomolyogtak már a szoba közepén s pattogtak, csattogtak a rézfokosok meg a kampós botok a kemény koponyákon.

A mátai biztos egy-két hatalmas pofoncsapása azután félbeszakította a „multság”-ot.

A törvényt ez a biztos képviseli egynehány legényével ebben az egész birodalomban. Fegyveres csendőre nincs itt szükség ez az egy pár ember, a ki „kitanulta” a természetüket, jobban rendben tartja őket, mint egy század katonaság.

A tolvajlás ugyszólván ritkaságszámba megy. Csak a juhászok feledkeznek meg néha magukról, le is nézik szegényeket a csikósok is meg a gulyások is.

Különbön csakugyan ezek a legravaszbak, a legsunyibbak közöttük s bizony gyakran számolnak be épséges birkanak „esett” bőrével. Sőt usztatáskor is a legszebb darabokat szokták a víz alá nyomni, hogy legyen mi paprikásnak a nagy képpel jelentik a gazdának, hogy: beveszett uram egy-két birka!

Persze, hogy ez az egész csak parányi visszazálló emléke a régi lóköti világnak, mikor a debreczeni vásárookra fegyveres kíséret mellett jártak le a bécsi meg a pesti kereskedők, de még így is minduntalan kifosztogatták őket.

A betyár-romantika poezisének vége, becsületes, szelid lett a Hortobágy, senki se állja utját a jámbor utasnak, akár zsák aranyat is viterhet maga után a nagy vendéglő kényelmes

szobáiban sem törik rá az ajtót szegénylegények, meg éhen se kell meghalnia a csárdás avas szalonájja mellett, mert étlap szerint ékezhetik a vendéglő tiszta és elég nagy szobáiban.

Szóval átközött szolid minden. Pedig szinte jól esnek a kirándulónak egy kis kellemetlenség, egy kis baj, hogy érezze, hogy a hires hortobágyi pusztá csárdájában van.

De bizony nem érzi. Még a csárdás sem gorombáskodik vele, sőt nyájasan figyelmezteti hogy tessék vigyázni, el ne késsék a vonatról.

Bizony arról. A vonatról. A debreczen-füzes-abonyi vonal egyik megállóhelye a Hortobágy.

Jó két óra alatt Debreczenből kiér az ember a Hortobágyra.

S míg a vonat dübörgése közben szinte sajnálkozva nézzük a sajátos költői hangulatától megtosztott pusztát, melyet ime dübörgő vasparipa szel át, messze-messze a kődbe vesző láthatáron vízben rengő városok, felfordított gulyák képe lendül meg s az ezüst színű tengere szinte elnyeli az egész pusztát rezgő hullámaival.

Mintha csak gondolatainkra válaszolt volna a délibáb, rámutatva a pusztá legszebb, el nem muló költészetére . . .

Bornemissza Lajos, Bobula János és gróf Zichy Hermann.

Az előkelő vendégek fogadtatására, akiknek érkezése 9 óra 30 percre volt jelezve, megjelentek gróf D e g e n f e l d József főispán, S i m o n f l y Imre polgármester, V á c z y János a gazdasági egyesület elnöke, B u z á s Elek alelnök, B é k é s s y László titkár és a rendezőség számos tagja. A külön vonatról leszálló miniszterekhez gróf D e g e n f e l d József rövid lelkes beszédet intézett, a város közönségének örömét fejezve ki a felett, hogy eljöttek Debreczen eme ünnepére, e nagy alföldi metropolisba, amelynek mezőgazdasága ily rövid idő alatt nagy lendületet vett. Végül a város közönsége nevében szívből üdvözli, biztosítván őket magyaros vendégszeretetről.

Zajos éljenzés után gróf Bethlen András válaszolt. Minden bizonynyal szándéka volt megtekinteni — ugymond — a hortobágyi állatkiállítás, amelynek jelentőségét elismeri és a mely iránt a legmelegebb érdeklődéssel viseltetik.

Örömmel jött e nagy alföldi városba, amelyben az igazi magyarság szíve verését lehet érezni.

Ezután a vendégek kocsira ültek és hajtattak a Bikába. Az első fogaton ült Josipovics Imre a főispánnal, a másodikon gróf Bethlen András a polgármesterrel.

Ismerkedési estély a Bikában.

A vendégeknek igen tekintélyes része az este ismerkedési estélyre gyűlt össze a Bikaszállodában. Az estélyen 10 órakor megjelentek gróf Bethlen András és Josipovich Imre miniszterek is, akiket az udvartartásba való belépésükkor viharos éljenzéssel fogadott a közönség. — A miniszterek és a kíséretük a pályaudvarba tértek vissza 11 óra után, ahol saját külön vonatukban háltak meg.

Vidám hangulatban folyt a poharozás a Magyarfi fiúk zamatos magyar zenéje mellett. Debreczeniek is nagy számmal voltak jelen. A társaság azonban már eftélkor; sőt részben éjfél előtt nyugalomra tért. Így is rövid idő maradt pihenésre. Mert már hajnali 3 órakor talpon kellett lenni annak, akinek nem volt kedve lemaradni a Hortobágyra 3 és 4 óra között induló vonatokról.

A mai díjazások.

A rendezőség ma a következő pásztorokat díjazta a Hortobágyon:

Számoló gulyások.

1-ső díj aranyoklevél és 2 drb. arany	Kardos János
2-ik " " " és 2 " "	Hüse István
3-ik " ezüst " " 2 " "	Fülöp János
4-ik " " " " 2 " "	id. Hüse János
5-ik " " " " 1 " "	ifj. Hüse János
6-ik " " " " 1 " "	Fülöp József
7-ik " bronz " " 1 " "	Tar Mihály
8-ik " " " " 1 " "	Mogyorósi Miklós
9-ik " " " " 1 " "	Kaproncz Sándor
10-ik " " " " 1 " "	Tokai József
11-ik " " " " 1 " "	Nagy Ferenc
12-ik " " " " 1 " "	Végh István.

Csikósok.

1. díj aranyokl. és 2 drb. arany	id. Pecze István
2. " ezüstokl. és 2 " "	Hajós János
3. " " " " 2 " "	Gál Lajos
4. " " " " 2 " "	Nagy András.
5. " " " " 1 " "	ifj. Pecze István
6. " " " " 1 " "	Harsányi János
7. " " " " 1 " "	Hajas János
8. " " " " 1 " "	Nagy Mihály
9. " " " " 1 " "	Bujdosó János.

Juhászok.

1. díj ezüstokl. és 1 drb. arany	Berzeki Mihály
2. díj " " " " 1 drb. arany	Tóth Bálint.

Kondások.

1. díj aranyokl. 1 drb. arany	Horog György
2. " ezüstokl. 1 " "	Nagy Sámuel
3. " " " " 1 " "	Szilágyi István
4. " " " " 1 " "	Sipos István
5. " " " " 1 " "	Szabó József.

Csöszök.

Erdey, Fejes, Hajdu, Tóth Gergely, Gál Mihály, Deák 1—1 drb. arannyal jutalmaztatnak.

Napi hírek.

— **Szapáry Gyula gróf nem jön.** Egész tegnap estig úgy volt, hogy gróf Szapáry Gyula miniszterelnök is külön vonaton ma hajnalban ide érkezik a hortobágyi kiállításra. Este jött azután a lehangelő távirati értesítés, hogy a miniszterelnök országházi ügyek miatt nem jöhet.

— **A „Csokonai kör“** júniálisa iránt mindenfelé nagy az érdeklődés. Debreczen és vidéke szép asszonyai, szép lányai alig várják e hó huszonötödikét, hogy jól kimulathassák magukat ezen az elite-juniálison, melynek sikere érdekében a rendező bizottság élén Komlóssy Arthur elnökkel s Márk Endre alelnökkel, ugyancsak buzgólkodik. A mulatságot a kör saját házalapja javára rendezi.

— **A debreczeni n.-léta vasut végrehajto bizottságának** Csekonits Endre Debreczen város közönségéhez kérvényt adott be, hogy a tervezett debreczeni n.-léta fő- és sáránd-bagos derecskei szárnyvasut kiépítését, amely körülbelül egy millió forintba kerül, nagyobb összegű törzsrészvény vásárlása és a vasut építéséhez szükséges közföldök díjtalan átengedése által segítse elő. A gróf ur feleslegesnek tartja bővebben fejtegetni ezen vasutaknak Debreczenre néve kétségtelen előnyeit főként ha B.-Ujfalu és Székelyhid irányában idővel ki fognak bővíttetni. Tájékoztató végett, a hozzájárulás összegére nézve, hivatkozik Derecskére, amely évi adójának kétszeresét, szavazta meg e vasutra. Vizsgálás az alapszabályokban belefoglalható lesz, hogy a város, mindaddig míg a részvénye birtokában lesznek, az igazgatóságba egy tagot választhat s az alakítandó társaság székhelye Debreczen lesz.

— **A debreczeni zenede évzáró vizsgáit** következő napokon tartja meg. F. hó 16-án d. e. 10—1 óráig vizsgálnak: a zongora iskola leány növendékeinek egy osztálya (Tanár: Emmerth Antal) és az ének iskola növendékei. (Tanár: Özv. Zivuka Ferenczné) d. u. 5 $\frac{1}{2}$ —7 $\frac{1}{2}$ óráig: a hegedű iskola növendékei valamint a zongoraiskola finövendékei. (Tanár: Hitessi Lajos.) F. hó 17-én délelőtt 10 $\frac{1}{2}$ —1 óráig: a zongora iskola növendékei (Tanár: Hitessi Lajos.) F. hó 28-án d. e. 10 $\frac{1}{2}$ —1 óráig a zongora képezde — d. u. 5 $\frac{1}{2}$ —7 $\frac{1}{2}$ óráig az általános képezde leány- és finövendékei (Tanár: Sz. Nagy Károly.)

— **A debreczeni jótékony nőegylet** 1892 június hó 15-én szerdán 5 órakor az árvaház gyűléstermében választmányi gyűlést tart. Tárgy: Közgyűlés előkészítése: új alapszabályok és Arvaházi szabályzat.

— **A debreczeni róm. kath. algymnásiumnál** az 1891—92. iskolai év végén tartandó nyilvános vizsgálatok sor s időrendje. Junius 20-án délelőtt a magántanuló irásbeli, délután szóbeli vizsgálatai. Junius 21-én. Vizsgálatok a vallástantól mind a négy osztályban. Junius 22-én II. oszt. latin és magyar nyelv. III. oszt. latin, magyar és német nyelv. Junius 23. I. oszt. latin és magyar nyelv. IV. oszt. latin, magyar és német nyelv. Junius 24. II. oszt. földrajz, számtan és geometria. III. oszt. történet, földr. számtan és geometria. Junius 25. I. oszt. földrajz, számtan és geometria. IV. oszt. történet, természetrajz, számtan és geometria. Junius 27-én délelőtt 9 órakor vizsgálat a francia nyelvből, délután 5 órakor az énekből és tornából. Ezen vizsgálatokra a szülőket és a tanügy iránt érdeklődőket a gymn. igazgatóság lapunk útján tisztelettel meghívja.

— **A hortobágyi kirándulásra** a rendezőség kivitte Ráczy Károly zenekarát is, s ököknak játszani a villásreggelinél is, meg az ebédnél is, sőt nem lehetetlen, hogy a vonaton is, feltéve hogy olyan jó kedve kerekedik a társaságnak, mint az ősszel a füzes abonyi vasut megnyitásán.

— **Debreczen irásban és képbén** sehogysem elégíti ki a városi közönség igényeit. — Mindentől hallatszik rá a panasz. Ezek nagy része jelentéktelen dolgokra vonatkozik, a legfőbenjáróbb hibát a dr. Szántó tegnapi tiltakozása világítja meg. A kisebbek közé tartozik, hogy például a Piacz utcáról egy régi fénykép felvétel után közli a képet, melyen az utca legdíszesebb épülete a Tisza-ház, még régi formájában szerepel. Panaszoknak továbbá a felszólított írók is, hogy legnagyobb részének a munkáját alaposan megnyirbálta a szerkesztői olló, sőt néhány cikket egyenesen kihagytak. Ez utóbbi kifogások különben nem minden tekintetben jogosultak, mert elvégre a füzetet nem lehetett kötetnyi vastagga tenni. Csak hogy az is igaz, hogy ezt tudva, minek fárastották az embereket hiába az irással. A végeredménykép levonható tény különben az, hogy a füzet, hibái mellett is Debreczen városának egy külső képét, valamint betételeit elég érdekesen világítja meg, s legalább sok dologról az idegeneknek helyes tájékoztatást nyújt. A füzet egyes száma 90 krajczárért kaphatók László Albert könyvkereskedésében.

— **Betörés.** Dr. Ozory István jogtanár mester-utcai lakásáról egy magát színésznek mondó egyén egy értékes serleget elemelt, de „művészetén“ rajta veszteve, bekísértetett oda, a hol elmélkedhetik a felett, hogy „művész“ hazája széles-e — dutyi.

— **Lelkészi jelölés.** Tegnap tartották meg Debreczenben a jelölést a földesi lelkeszi állomásra. Hosszu vita után 23 pályázó közül kijelöltettek K a s s a y Béla bárándi helyettes lelkeszi. K i s s Ferencz kisujszállási, K ö v e n d i Dénes nánási, P a p p Gusztáv h. böszörményi segédlelkészek és S z a b ó Mihály ottományi lelkeszi.

— **Koronázási jubileum Debreczen vidékén.** A koronázás megünnepléséről a szomszédos vidékről folyton érkeznek hozzánk tudósítások. H.-S z b o s z l ó r ó l írják a következőket: Városunk is megünnepelte f. hó 8-án királyunk megkoronáztatásának 25 éves évfordulóját. Polgármesterünk kezdeményezésére mindhárom templomunkban tartott isteniszteletre városunk lakosai nagyszámmal gyűltek össze hálájokat nyilvánítani koronás királyunk iránt. A ref. templomban Zsigmond Sándor bocsátott emelkedett hangú háláimát az egek Urához. A ref. templomból a kath. templomba, innen pedig az izr. templomba vonult az ünneplő gyülekezet, hol az illető lelkeszek tartottak imákat és szónoklatokat. Megbotránkozást okozott azonban, hogy az izraelita lelkesz Katz rabbi nem emet beszédet tartott. Ugyanezen rabbi az izr. iskola növendékeinek is német nyelven tanítja a vallást, amit nem lehet megbocsátani a tiszteletadó rabbi urnak. F ö l d e s e n háláadó isteni tisztelettel és társas ebédrel ünnepték a koronázás évfordulóját. Reggel a ref. templomban volt az istenisztelet, melyen az előjáróság és nagy közönség jelent meg. Az iskolai ünnepélyt a szakadó eső elmosta. Este az intelligencia a kaszinóban gyűlt össze, ahol a társas vacsoránál F e r ö s s L a j o s ref. lelkesz felköszöntötte a királyt és a királyi családot. A község pedig az önkéntes tüzoltókat megvendégelte a vendégfogadóban. K a b á n szintén megünneptették a nemzeti nagy ünnepet s mint tudósítónk írja az izr. imaházban háláadó isteniszteletet tartottak, a helyettes rabbi pedig beszédet mondott.

— **Halálozás.** Bölöni Sándor ugrai nagy birtokos, buzgó erős kálvinista Bölöni József a kolozsvári színház intendánsának édes atyja, tegnap szívizélhűdésben váratlanul meghalt Váradon. E hír folytán Ráczy Mihály, Nagyvárad város főjegyzője s a „Szabadság“ szerkesztője, a ki csak tegnap délután érkezett Debreczenbe, hogy Nagyváradot a hortobágyi kiállításra képviselje, tegnap este vissza utazott.

— **Záróünnepély.** A debreczeni kereskedelmi akadémia internátusának önképzőköre vasárnap este 8 órakor tartotta meg évzáró és egyszersmind diszülését. Az ülés az igazgató dr. Bayer Ferencz ur és b. családja jelenléte és érdeklődése mellett folyt le. Először is a titkári jelentést olvasták fel, majd Csik Kálmán II. é. th. elnök a gyűlést megnyitván, követke-

zett a komoly szavallatok versenye, melyek, közül a legsikerültebbre 1 arany jutalom várt. Feldmann Ö. III. é. és Patzauer Arthur III. é. szállottak a sikra meglehetősen készültéssel. Buday A. I. é. visszalépett Első a „Gyáva” című költeményt Rudnyánszkytól. Második a „Vén cigány” című költeményt Vörösmarthytól szavalt. Az aranyat Patzauer Arthur vitte el. Most a kitűzött pályakérdésekre beérkezett pályaművek bírálata és a díjkiosztás következett. Két témára volt egy-egy arany kitűzve: Petőfi élete és működése; beérkezett 2 pályamű. 1. szám jellegéje „Győzzön a jobb”, 2. szám jellegéje „Tetejébe rá szállott a csóka”. E pályamunkákat Harsányi Sándor II. é. hh. társelnök méltatta. A díjat megosztották a két munka között úgy, hogy az 1. szám melynek szerzői: Patzauer Arthur III. é. és Pokomándy Gábor II. é. voltak 250 krt; a 2. szám, melynek szerzője Gasparik Ö. III. é. volt 3 frtot kapott. A második pályatétel volt: A nagy francia forradalom és hatása hazánkra. Beérkezett egy pályamű, szerzői: Patzauer Arthur III. é. és Pokomándy Gábor II. é. — Még Kandel Ödön III. é. vitt el komikai értől és sziporkázó élcczel teli vig szavallatával egy aranyat, s ezzel a jól sikerült ünnepélyt Harsányi S. párbeszéde után az igazgató családja éltetésével véget ért.

— **Debreczeni főisko ánk** imatermében holnap, szerdán reggel tartatik meg az évetzáró istenisztület. Midőn ezt az érdekelteknek szives tudomásukra hozzuk, kérjük egyszersmind őket ez iskolai ünnepélyünkön való megjelenésre. Debreczen 1892. június 14. Az akadémiai igazgatóság.

— **Nagymérvű szóra:ozottság.** Tegnap éjjel egy inte'ligensen öltözött fiatal ember a saját lakása helyett egy teljesen idegen helyre tévedt be, a hol magát kénye'embe helyezni igyekezvén, világító eszközt keresett. Tapogatózni kezdett s legnagyobb megütközésére vélt agyában egy fejre bukkant, a melyet semmiképp sem akart elősmerni magának. A tapogatótt tej azonban nagyon is tudta, hogy hol áll a feje és iszonyu lármát csapva segélyért kiabált mire a házbeliék össze szadva nem épen kiméletes módon igyekeztek megértetni az ifjával, hogy merőben eltévedt. Isten tudja mikor ér véget a spektakulum, ha rendőr uraimék közbe nem lépnek, s erélylyel párosult tapntattal, nagy nehezen fel nem világosítják a tökrészeg fiatal embert.

— **A joghallgatók segítő egyesülete** tegnap délután tartotta záró közgyűlését, melyen az az érdekes dolog történt meg, hogy a választmányt, mint lapunknak írják, a tagok abban a kérdésben, hogy jelentése elfogadtassék-e és felmentése megadassék-e leszavazták, vagyis megtagadták a felmentést. A kérdésben valószínűleg a jogakadémiai ifjúságnak saját bírósága fog dönteni, melyhez az egyesület iratait fel fogják terjeszteni.

— **Kihalt város.** Valóban mintha ebből az eleven, lüktető utczaí jeleneteket mutató városból minden élet, elevenség kiköltözött volna egy napra a Hortobágyra. Olyan üresek és esendések az utcák, mintha csak Szegeden járna az ember, ahol tudvalevőleg halálos némaság ül a fényes paloták között. Ugy vagyunk most mi is. Alig lézeng egy két ember az utcán, még megyei s városi hivatalokban is csak elvétve találni embert — s így nem lehet csodálni, hogy a lapok itthon maradt riporterei borzasztó kétségbeesett arcczal járnak kelnek az utcákon, nem lelve egy szemernyi megírni való dologra sem Csakugyan mintha csak mutatóba kapnánk egy napot a közeledő ugorka idényből.

— **Találtatott** egy börzacsó némi ezüst-pénzzel a nagyerdőn a deák majális helyén. A tulajdonos átveheti Simonovits Dezsőnél az iskolában.

— **Aszfalt a Miklós-utcán.** A Miklós-utczaí 53 háztulajdonos közül 33 folyamodott a városához, hogy utczájokat a kocsiut mentén is fasorokkal ültettesse be és a téglajárda helyett aszfalt burkolatot építtessen. Ők készek a költségek felét elvállalni. A mérnöki hivatal tervet és költségvetést készített a Miklós-utczaí aszfaltozásról, amely mintegy 15 ezer frtba kerülne.

— **A Scheiner quartett** Wéber vendéglőjében egész meghódította a közönséget, s ezt teljes mértékben meg is érdemlik; — valamint kitűnök a többi tagok is, azonkívül játékok is minden tekintetben discret.

Legujabb

A hortobágyi kiállítás.

(Kiküldött tudósítónk távirata.)

Hortobágy. (Feladatott 12 óra 4 perczkor.) Végtelen érdekes és eleven képet mutat a Hortobágy, olyat, hogy aki látta, sohasem fogja elfelejteni. Óriási embertömegek hömpölyögnek a csárda körüli térségen, mely valami hatalmas régi módi debreczeni vásárhoz hasonló benyomást kelt a szemlélőben.

Uri emberek, a gazdasági egyesület meghívott vendégei, az ország minden vidékéről való gazdasági egyesületek küldöttei, a miniszterek kísérete s a vendéglátó városi tisztikar s a gazdasági egyesület tagjai kék-sárga karszalagos rendezőkkel s a kerek kalapu gazdálkodókkal s gubás pásztoreberekkel, kék gatyájú csikósokkal vegyest tolonganak az óriási embersokadalomban.

Szekereken még többen jöttek, mint a külön és rendes vonatokon. — Az első külön vonat fél négy órakor érkezett meg a Hortobágyra, a második pedig négy óra előtt öt perczel. A rendes vonat pedig körülbelül fél hét órakor. Mindnyája csak egy ontotta a közönséget.

Szekeren jött azonban csak sok ember. Körülbelül ezer szekér van kint, s mindnyája rogyásig megrakva emberrel jött ki.

Josipovics és Bethlen miniszterek külön vonaton érkeztek. Balmazújvárostól ohátig, a vasnt mentén két oldalt nyájak csordák, gulyák, ménesek, sürien váltogatták egymást. A ritka szép látvány meg'lepte nemcsak az idegeneket, de még a debreczenieket is.

Körülbelül hatvanezer darab jószágot hajtottak fel.

A vendégeket a hortobágyi vasutnál gazdasági villásreggeli várta. Ohatrol visszaérkezve s a bíráló bizottságok működésüket befejezvé, Bethlen miniszter a díjakat kiosztotta.

A hortobágyi nagy vendéglőtől körülbelül kétszáz lépésnyi távolságra kezdődő, most berendezett tágas vásártérre igen nagy számú jelles minőségű példányokat hajtottak fel.

Hortobágyi jószágok minden nemből megfelelő díjakat nyertek.

Bethlen miniszter nagy kísérettel megtekintette a tenyéz gulyát, a város ménesét, s az anyakanczákat csikóikkal, melyekről igen szépen s dicsérőleg nyilatkozott.

Különösen megnyerték a miniszter tetszését a Nónius fajok, úgy szintén az ötös hetes fogatok.

Domokos Kálmán gazdasági tanintézetű igazgatótól tudakozódott a felől, hogy a bemutatott fésűs anya-juhok e vidéken alkalmasak-e a tenyésztésre s a mezőgazdasági viszonyoknak megfelelők-e.

A kíséretében lévő városi uri emberekkel pedig a lótenyésztésről s a lovak minőségéről beszélgetve, biztatta őket, hogy a város csak folytassa lótenyésztése jelenlegi irányát, mert az az adott viszonyokhoz képest szerinte is legcélszerűbbnek látszik.

Délben ezer terítékű ebéd egy erre a célra felvont óriási sátorban.

Előkelő urinók is nagy számmal jöttek ki s vesznek részt az ebéden.

Vendéglő környéke londoni vásár képét mutatja: mézeskalácsos sátrak, vendéglők, fonatos sátrak, kávéházak mindenfelé, s azonkívül áruló bódék számtalan speciális debreczeni cikkekkel. Sátorok előtt és sátorokban szemcszedett cigányzenekarok játszanak a mulató népek.

Bennt a sátorban ebédlő társaságnak Rácz Károly játszik.

Chilinszky debreczeni fényképész számos felvételt eszközölt, megérkezéséről, díjkiosztási jelenetről, miniszter kíséretéről.

Délután lesznek a versenyek. Öt órakor visszaindulás.

Debreczen mezőgazdasága.

Irta: Szűts Mihály.

(Folytatás.)

Mint fentebb láttuk, a termelés sulya a kenyértermények s a kalászosokra esik, melyekből mintegy 38,373 holdat veteményeznek, tengeri maga 38,676 hold van a debreczeni határban. Egyéb termelési ágakra 9532 hold esik, az ugar terület pedig 6,299 hold. A termelésből eredő bruttó-bevételek holdanként a takarmányfélék után 66 frt 69 kr., a kereskedelmi növények termeléséből 55 frt 22 kr., kenyértermények után 39 frt 32 kr., a tavaszi kalászosok már csak 31 frt 98 kr. nyersjövedelmet adnak a gazdának. A lélekszámhoz képest a mezőgazdaság bruttó bevételeiből minden lélekre 90 frt 25 kr., míg egy mezőgazdasággal foglalkozó fejre 630 frt jut. A birtokosokat külön számítván, minden birtokosra átlag 1769 frt nyersjövedelem esik. Hogy egyébként mily tekintélyes bevételi forrása Debreczennek a mezőgazdaság, az legjobban kitűnik abból, hogy tiszta jövedelme az összes mezőgazdasági üzletből 1.614,856 frt, melyhez képest földbirtoki és mezőgazdasági tőke értéke 32.631,875 frtot képvisel.

Az állattenyésztést tekintve, a legutóbbi főlvételek szerint van a város határterületén 18,715 drb szarvasmarha 10,000 drb ló, 62,366 drb juh és 55,110 drb sertés. Debreczen az állattenyésztés számerejében az ország minden vidékét túlhaladja.

A lótenyésztés emelésére kiváló jó hatással van az 1874. évben föllállított méntelep, továbbá a város saját ménese, mely az 1873. évi bécsi világkiállításon az elsőrendű díjat nyerte el. A ménes közel 200 darabból áll. A városi ménes eredete 1823-ik évre vihető vissza és spanyol eredetű, ez a jelleg ma is meglátszik rajta. Ujabbban a város gazdáí két táborot alkotnak, harcizolva a spanyol- és a nonim vér fölé. A harcizolból a nonim vér került ki győztesen. A debreczeni lóanyag alkalmas az itteni viszonyokhoz mért ígás lónak, alkalmas a hadsereg részére s könnyebb kocsilovaknak.

Sajátszerű hatást tesz az idegenre a debreczeni polgár hatos, hetes, nyolczas fogata. E befogási mód jogosult itt, hol nagy távolságra kell a gazdasági terményeket s bizony sokszor rossz utban szállítani.

Szarvasmarha-tenyésztésünk a magyar fajtára szorítokozik, melyet az Isten is az itteni viszonyokhoz teremtett. Debreczen hortobágyi legelőjén más fajta jószág meg nem él, de a magyar fajta jól hasznosítja azt. A város gazdáinak van kint a Hortobágyon egy törzsgulyája, melyet 1880-ban alapítottak s anyagát a mezőhegyesi, Csáky, Almássy, Szunyogh-féle gulyából, mint leghiresebbekből szereztek. Szépen fejlett, arányos testű ezen anyag ivadéka s jellege már is kezd az egész állatállományou viszátiuközödni.

A juhászat a hortobágyi legeltetésre van alapítva, hasznát a gyapju, bárányleadás, tej, sajt és hizlalás képezi. Különleges debreczeni termékek a „tarha” (édes juhsajt) és a „zsendicze.” A juhászat érdekeit a „debreczeni juhtartó gazdaság” istápolja.

A sertésenyésztés két irányban vált fontossá, nevezetesen mint tényleges tenyésztés, hol a jövedelmet a szaporulat adja és mint hizlalás. Hogy a sertés a Hortobágyon vagy az erdőségi kaszálókban, valamint a tarlókon avagy váltakozva mind a három helyen, könnyen eltartható, rövid időn kell a készből élelmezni.

Ily nagy állatlétszám mellett a Hortobágyon tartott jószág is sok. Nyaratszaka 60—70 ezer darab jószág legel ott s épen ez teszi e területet érdekessé.

Ily körü állattenyésztés mellett, a debreczeni állatvásárok hagyományos multon alapuló hírnévvel bírnak. Évszázadok óta virágzó állatkereskedés fészke Debreczen s a keleti és nyugati kereskedelem gőczpontja. Erdély, Galiczia, Moldva s hazánk sok vidéke ide hajtja eladásra jószágát. A debreczeni állatvásárok jelentősége az újabb közzgazdasági alakulásokkal szemben is megmaradt. Egy-egy vásárra 50—70 ezer darab állatot is fölhajtanak, úgy hogy az évi forgalom 250—300 ezer darab közt ingadozik, mintegy 9 millió forint értékkel. Az állati ter-

mékekől nagyobb forgalma van piacunkon a tej, tejmértékek, vaj, sajt, továbbá nyersfagygyu, disznósír, szalonna, különösen toll és bőröknek.

Altalában a mezőgazdaság terén eleven, pezsgő élet uralkodik, melyből a polgárok, testületek, kiveszik részüket. A város, mint erkölcsi testület gazdasági tanácsnokot tart, ki a gazdasági ügyek előadója. Mellette van a városi bizottsági tagokból választott 56 tagu „gazdasági bizottság”, mint véleményező közeg. Ennek ügykörébe tartoznak a közgazdasági, a mezőgazdasági, a Hortobágy legeltetési ügyek. A ménes, törzsgulya, birtokviszonyok nyilvántartása, bérleti, vételi és eladást érintő dolgok. A „debreczeni gazdasági egyesület”, mely most ünnepli 25 éves fennállása fordulóját, a mezőgazdaság fejlesztésében tevékenyen közreműködött. A gazdaság érdekeit szolgálja a közraktár, az „István gőzmalom”, a gazdasági tanintézet gazdasága. Mezőgazdaságunk lendülete erős gépipart teremtett. Egyes polgárok közvetlen példaadással hatnak, a korszerű eszmék megvalósítása érdekében.

Tanügy.

Évzáró vizsgák.

A debreczeni ev. ref. egyház fiú- és leányiskoláinak 1891—92-ik tanévet berekesztő vizsgái következő helyen és időben fognak megtartatni:

A) A Nagytemplomban:

Junius 18-án d. e. Nagy-Mester-utcai leányiskola I., II-dik osztály. Tanító: Boros Ferencz.

Junius 18-án d. u. Árok-utcai fiiskola II., III-dik osztály. Tanító: Dávid Mihály.

Junius 20-án d. e. Nagy-Péterfia-utcai leányiskola V., VI-dik osztály. Tanító: Sáfár László.

Junius 20-án d. u. Nagy-Péterfia-utcai leányiskola I., II-ik osztály. Tanítónő: Kálmán Lajosné.

Junius 21-én d. e. Hatvan-belvárosi leányiskola III., IV-ik osztály. Tanító: Lada Sándor.

Junius 21-én d. u. Árok-utcai leányiskola III., IV-dik osztály. Tanítónő: Kanizsai Endréné.

Junius 22-én d. e. Kis-Csapó-utcai leányiskola III., IV-dik osztály. Tanító: Szemere Lajos.

Junius 22-én d. u. Árok-utcai fiiskola I-ső osztály. Tanító: Horkai Lajos.

Junius 23-án d. e. Árok-utcai fiiskola IV., V-dik osztály. Tanító: Nagy Károly.

Junius 23-án d. u. Árok-utcai leányiskola I., II-dik osztály. Tanító: Kanizsai Endre.

Junius 24-én d. e. Árok-utcai leányiskola I. osztály. Tanító: Veres Gyula.

Junius 27-én d. e. Főiskolai Gyakorló iskola I., II., III., IV-dik osztály. Tanító: Kállai István.

Junius 27-én d. u. Főiskola fiiskola I-ső osztály. Tanító: Zih Sándor.

Junius 28-án d. e. Főiskolai fiiskola III-dik osztály. Tanító: Kovács Emil.

Junius 28-án d. u. Főiskolai fiiskola II-dik osztály. Tanító: Takács Zsigmond.

Junius 29-én d. e. Főiskolai fiiskola IV-dik osztály I-ső szakasza. Tanító: Jánosi Zoltán.

Junius 29-én d. u. Főiskolai fiiskola IV-dik osztály II-dik szakasza. Tanító: Tass Miklós.

Junius 30-án d. e. Főiskolai fiiskola V-dik osztály. Tanító: Vásárhelyi József.

Junius 30-án d. u. Főiskolai fiiskola VI-dik osztály. Tanító: Káposztás Imre.

B) A Kistemplomban:

Junius 18-án d. e. Széchenyi-utcai leányiskola I., II-dik osztály. Tanító: Domokos Lajos.

Junius 18-án d. u. Hatvan-külvárosi fiiskola III., V-dik osztály. Tanító: Papp Péter.

Junius 20-án d. e. Nagy-Csapó-utcai leányiskola V., VI-dik osztály. Tanító: Lévai Lajos.

Junius 20-án d. u. Hatvan külvárosi leányiskola II., III-dik osztály. Tanító: Kiss András.

Junius 21-én d. e. Hatvan-külvárosi fiiskola I., IV-dik osztály. Tanító: Szabó Péter.

Junius 21-én d. u. Nagy-Csapó-utcai leányiskola I., II-dik osztály. Tanítónő: Surányi Lajosné.

Junius 22-én d. e. Hatvan-külvárosi fiiskola II., IV-dik osztály. Tanító: Ökröss István.

Junius 22-én d. u. Hatvan-külvárosi leányiskola I., IV-dik osztály. Tanítónő: Tóth Teréz.

C) A Czegléd-utcai templomban:

Junius 18-án d. e. Czegléd-utcai leányiskola III., IV-dik osztály. Tanító: Szabó József és neje.

Junius 18-án d. u. Csapó-külvárosi leányiskola II-dik osztály. Tanító: Tóth Károly.

Junius 20-án d. e. Czegléd-utcai fiiskola II., III-dik osztály. Tanító: Sütő József.

Junius 20-án d. u. Csapó-külvárosi fiiskola I., II-dik osztály. Tanító: Kiss Lajos.

Junius 21-én d. e. Varga-utcai leányiskola I., II-dik osztály. Tanító: Dávid Sándor.

Junius 21-én d. u. Csapó-külvárosi leányiskola I., III., IV-dik osztály. Tanítónő: Gál Józsefné.

Junius 22-én d. e. Csapó-külvárosi fiiskola III., IV-dik osztály. Tanító: Nagy Imre.

Junius 22-én d. u. Csapó-külvárosi leányiskola I-ső osztály. Tanítónő: Kulcsár Erzsébet.

Junius 23-án d. e. Czegléd-utcai fiiskola I., II-dik osztály. Tanító: Szendi Imre.

Junius 23-án d. u. Csapó-külvárosi fiiskola I., II-dik osztály. Tanító: Demjén Lajos.

D) Az Ispotályi templomban.

Junius 18-án d. e. Ispotályi fiiskola IV., V-ik osztály. Tanító: Tóth Lajos.

Junius 18-án d. u. Ispotályi fiiskola I., II-ik osztály. Tanító: Zong János.

Junius 20-án d. e. Ispotályi leányiskola II., V., VI-ik osztály. Tanító: Herczegh János.

Junius 20-án d. u. Ispotályi leányiskola I-ső osztály. Tanítónő: Herczegh Etelka.

Junius 21-én d. e. Ispotályi fiiskola II., III-ik osztály. Tanító: Kerékgyártó József.

Junius 21-én d. u. Miklós-utcai leányiskola III., IV-dik osztály. Tanítónő: Munkácsi Juliánna.

E) A Leánynevelő-intézet helyiségében:

Junius 24-én délelőtt a leánynevelő intézet négy elemi osztályának vizsgája.

Jegyzet: vizsgák kezdete délelőtt 9, délután 3 és fél órakor.

—

Junius 17-én d. e. 6 órakor az összes növendékek jelenlétében tanévet záró hálaadó isteni tisztelet tartatik a nagytemplomban.

Junius 19-én d. e. 11—12 óráig, d. u. 5—6 óráig az ev. ref. iparos tanulók vallás vizsgája saját tantermeikben.

Junius 26-án d. e. 10—12 óráig az ismétlő iskolák vizsgája saját tantermeikben.

Mely vizsgákra a szülők és a nevelésügy barátaai tisztelettel meghívotnak.

Debreczen, 1892. május hó.

A debreczeni ev. ref. egyház iskolaszéke.

A gyermekszobából.

Sokan Önök közül betartják fiúleiket, mert úgy képzelik, innen nem igen hatolhat el Önökhöz egyéb, mint dobtárgyat veszélyeztető lárma, sírás, miben épp oly kevés a dallamosság, akár a sárga pelyhes libácskák gágogásában.

Tisztelet persze a kivételeknek! Mert tudom s akarom is hinni, hogy sokan vannak Önök közt olyanok, kiknek füleiben legédesebben hangzó zené a gyermek gerlebugáshoz hasonló kacagása, mely magával ragad bennünket s elfeledtetni velünk az élet küzdelmeit.

Oh, kinek gyermeke nem volt, az sem a fájdalmat, sem az örömet nem ismeri!..

Örökös rettegés, aggodás az anya élete. Ha a kis baby beteg lesz, ha csak kicsit forró a fejcskéje, már az anya szemét messze kerüli az álom, mert tudja, nem tud bejutni oda, hol a szív hangosabban ver az izgatottságtól.

— Egy órában százszor is megérinti gyengéden a tüzes kis homlokot s úgy észleli, nem fokozódott-e a láz?! S ha a baba felsír, mint kapja karjai közé s jár-kél vele a szobában, sirva éneklő kedvencz altató dalját a kis betegnek s ha elaludt, világért le nem tenné, mert tudja, hogy az édes anya ölében nyugodtabban alszik, mint a fehér kis ágyon; tartja, mg a sokszor gyerekasszony karjai zsibbadni kezdenek, érzi, hogy sokáig már el nem bírja. Homlokán kiűt a verejték. Óvatosan leereszkedik egy zsölyébe, hogy könyökének támasza legyen s úgy örködik a gyermek álmai felett, mint egy örző angyal. — S ha a nyugodt áom közben a láz szünni kezd, s a lélekzés szabályossá lesz, imára nyílnak ajkai, úgy rebeg hálát a jó istennek.

Másnap az apa, még mielőtt a kis baby felébred, elsiet s összevásárol mindentéle szép edénykéket, apró butorral berendezett kis szobát, nagy hajás bábút szép kalappal, azt oda ültetik a kis beteg mellé, hogy felébredve, a meglepetés mindjárt szemébe tűnjék.

S miként lesik, hogy vidáman ébred-e vagy sirva!?

Végre megmoccan, kissé bágyadtan, de vidáman tekint körül s a mint meglátja a szép bábút, felkiált:

— Hát ezt most Boriskának hívjam?

Ki írhatja le a szülők boldogságát?

Sirva nevetnek örömlükben s szívük mélyéből köszönik meg a jó istennek, hogy szemük fénye, az ő kis mindenségük ismét egészséges, ismét vidáman fecseg!

Én az igazat megvalva, az embert addig szeretem míg — gyermek. Mint egy kíváncsi ficsur, ki utána szalad egy csinos hölgynek, hogy arcába pillanthasson, úgy szaladok én a gyermekek után; jól esik elgyönyörködnöm Murillo angyalkáira emlékeztető, üde, pufók arcocskájukban s azokban az ártatlan nézésű gyermekszemekben mely olyan, mint a kis őziké. Gyermeküket szemlélve, úgy elkalandozik a képzeletem, úgy el tudok gondolkozni. Itt van a valódi költészet, közelükből kiter a porba másszó próza. Már annyiszor gondolkoztam a csodás érzésen, mely lelkemet betölti egy gyermek nézésénél. Nem tudom megmagyarázni, miért gyakorolnak oly sajtáságon vonzó, titokzatos hatást reánk az ily piczi, gyámoltalan teremtések?

Talán azokból az oly bájosan tökéletlen mozdulatokból és komoly ártatlan gyermekszemekből a szunnyadó jövő beszél hozzánk ezertéle alakban fellobbanó fényvel; vagy talán az az ártatlan, naivitás büvöl el bennünket, melyben gyönyörködve, önkénytelenül ama óhaj kél lelkünkben, bár minél tovább megőrizhetné az ő valóságában, hogy fénye besugározza életét és hitet nem veszítve, melegséget lopjon a szívébe.

Avagy meglehet, hogy ama zavartalan boldogság, melynél csak azt fájlalhatjuk, hogy öntudatlan avagy a létnek oly tökéletesen egybeolvadó összhangja, mely évek multával mindig gyakrabban ismétlődő dissonantia által lesz megzavarva!...

Hiába keressük e rejtélyes érzés okát, nem találunk feleletre, mégis érezzük, hogy kisdetek s gyermekek szemlélésése áhitattal tölti el mindenki szívét, úgy képzeljük, mintha a sima, üde homlokot, melyen belül a kékesen áttörő ereiben titokzatos erő által fentartott, lüktető élet van — a szentek dicsfénye övezné.

De csitt! most rajta kaptam magamat s kétségbevonhatatlanul be van bizonyítva, hogy nincs fecsegőbb jószág az asszonytól és hogy — sehogy sem tér el annyi szeretet és lelkesezés, mint az anya szívében.

Bátran főszebáditthatják fülecskéiket a rózsáskörmű kis kacóktól, hisz' ugyis bezárom a gyermekszoba külső és belső ajtaját s így nem hatolhat el önökhöz a gyermekek sírása. Mert tudják kérem most altatom el két piczi fiamat, kik nem szeretnek elaludni s kegyetlenül sírnak addig, míg az álom istenke meg nem lebegtetni felettük szárnyaicskáit.

Konschitzkyné Eötvös Margit.

Ezennel van szerencsém értesíteni a t. gazda- és építető közönséget, — miszerint Debreczen és környékére elváltam

a Carbolineum Avenarius

mázolószer kizárólagos képviselőjét, s belőle állandóan raktárt tartok. Ezen mázolószer a legolcsóbb mindennemű faépítmények és eszközök számára, különösen felszerelések, gazdasági eszközök, faneműeknek istállóknak és pinzzékben, kapuk és ajtók, kerítések, özölöpök, léczezetek, előfák melletti karóknak, tetőzetek, csatornák, malom építmények, hidkorlátok, zsindeletetők, — s többfélenek rothadás, penészgomba és nedv foltok elleni megvédésére.

Carbolineum Avenarius könnyen feldolgozható, meglehetősen higfolyású; — hidegen, de még jobb, ha melegen mázoltatik s alkalmazásában oly egyszerű, hogy minden napszámos közönséges ecsettel a mázolást teljesítheti. — Szép sötét dióbarna színt ad, s a fáknak a kátrésze is látható marad.)

Carbolineum a legkiadóbb mázolószer (1 kilogramm elegendő 6 négyszög méterre.)

Ajánlom továbbá mindennemű **vizmentes ponyvaimat** (szintén kizárólagos képviselő) elsősorú gyártó) gazdasági, szállítási stb. célokra, s kérem nagybecsű bevásárlásait vaszikkekben, gazdasági és épület felszerelésekben, angol gépszíjban, gummicsovokban gépész és asztalos szerszámokban, konyhafelszerelésekben s általában mindennemű a vasáruszakmába vágó tárgyokban; melyekből állandóan nagy raktárt tartok és felette jutányos árak mellett a legmesszebb menő igényeket is kielégíthetem.

Köszön eladás nagyban.

Melyek után szíves megbízásait kérve vagyok

kiváló tisztelettel

Lichtenstein József,
vaskereskedő,

Debreczenben, a Piac- és Czegléd-utca sarkán, a debreczeni első takarékpénztár épületében.

Kardos László

CZEGLÉD-UTCZA

Ajánlja legválasztékosabb raktárát, fehér gyolcs, színes szélű és egészen színes vászon

zsebkendőkből,

fehér és színes czérna-batist

kendőskékből

hölgyek és urak használatára

Különlegesség.

Színes szélű **vászon** zsebkendők csinosan himzett betűvel ducentje 2 frt frt 80 kr.

Gazdaságoknak

ajánlunk a közelgő eséplési évadhoz lokomobil fűtésre kitűnően alkalmas

királdi akna és darabos szenet

a legjutányosabb árban minden állomásra szállítva.

Megrendelések intézendők a

magyar általános kőszénbánya részvény társulathoz,

Budapest, V. Váczi körút 46.

Képviselő Debreczenben Klekner Mano urnál,

96/92. sz.

A Nyiregyháza-mátészalkai h. é. vasut részvénytársaság,

folyó évi június hó 28-án, d. e. 10 órakor

tartja saját hivatalos helyiségében BUDAPESTEN, IV. Koronaherczeg-utca 16. sz. n. I. emelet 6. ajtó

V-ik RENDES KÖZGYÜLÉSÉT

Napirend:

1. Igazgatósági jelentés előterjesztése.
2. Az 1891. évi zárszámadás és mérleg előterjesztése, határozathozatal a nyemremény felosztása tárgyában.
3. Felmentvény megadása az igazgatóság és felügyelő bizottság részére.
4. Kereskedelmi miniszter ur leirata tartalékalap létesítése tárgyában.
5. Hozzájárulás a zóna rendszerű személydíj szabásnak vonalunkon leendő életbeléptetéséhez.
6. Az alapszabályok módosítása.
7. Az igazgatóság jelenléti jegyei értékének megállapítása.

Azon t. cz. részvényesek, kik a közgyűlésen részt venni kívánnak, tartoznak le nem járt szelvényekkel ellátott részvényeiket 1892. évi június hó 20-ig bezárólag a helyi szokás szerinti pénztári órákban a következő letéti pénztárak valamelyikénél az alapszabályok 22 §-a értelmében letenni, még pedig:

Budapestben, a Magyar országos központi takarékpénztárnál M./m. Frankfurtban von Erlanger & Söhne bankháznál.

A közgyűlésre szabályszerűen letett minden részvény után egy szavazat jár, kétszáz szavazatnál többet azonban senki sem gyakorolhat, sem saját, sem a képviselt részvények után. (23 §.)

Az évi mérleg, valamint az igazgatóság és felügyelő bizottság jelentései 8 nappal a közgyűlést megelőzőleg, a társulat hivatalos helyiségében közszemlére kitétetnek, s ez időn belülnyomatott példányokban is minden részvényes rendelkezésére bocsátatnak. (21 §.)

Budapestben, 1892. évi június hó 8 án.

Az igazgatóság.

(Utánnymomat nem díjaztatik.)

Női ruhaszövetek Gyapju Voile-ok,

Mosó-Voile-ok, Batist, Zephir, Atlas-Satin.

Vásznak. Kész fehéreneműek.

Szőnyegek, függönyök,

ágy és asztalterítők,

Szabó Lajos fiai özégnél.

Leszállított áruk az egész idény alatt.

A vörös kereszt egyesület Erásébet kórházának cognak szállítója.

Csak akkor valódi, ha a sérteten dugón ez a felírás van: Gróf Eszterházy Géza.

A
Gróf Eszterházy Géza-féle

COGNAC

orvosi tekintélyek által ajánlva, felette kellemes és jól izlik, minőség tekintetében bármelyik francia gyártmányival versenyezhet, ára pedig sokkal olcsóbb.

Különlegesség a * * * * cognac mely mindenütt kapható.

Központi iroda BUDAPEST:

Külső-Váci ut 23.

Szakértői vélemény: a forgalomban lévő valódi francia cognakokkal vetekedhetik.

Lipese 1892 nagy arany érem

Férfi Chiffon ingek,

a hírneves Schroll-féle Chiffonból,
1 frt. 90, 2 frt. 20, 2 frt. 60

Gallérok, kézelők, nyakkendők,
Harisnyák. Kesztyűk.

Napernyők esernyők

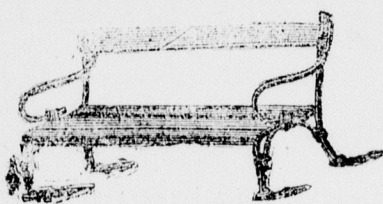
Kész mosó gyermek
ruhácskák.

BRASSÓI POSZTÓK,

Tricot, Peruvien és Doskin

Szabó Lajos fia

özégnél.

Valódi francia és angol szerszámok,

minden iparághoz
minden darab mellett jótállás

Épület vasalások és kátrány terő lemezek.

Rudvasak lemezek **vastartányok**, legfinomabb öntöző
aczélok lemezek.

Gazdasági, kerti, házi és konyha felszerelések.

Kerti lóczák és vasbutorok árnyékszék closetek és vízvezetési kagylók

Agyag és vaskályhák, konyhák.

Tizedes és egyensúly mérlegek legjobb minőségben.

Peronospora szőlőpenészgomba **fecskendőgépek**

legjobb rendszer (részletfizetésre is).

Tűz és betörés ellen pénzszekrények.

Kirakat-ajtóaczelredőnyök

Legolcsóbb beszerzési forrás

(Képes árlap minden szakmára nézve ingyen és bérmentve.)

TÓTH GYÜLA

előbb TÓTH LAJOS és TARSÁ, vas nagykereskedés
DEBRECZEN, VÁROSHÁZABAN.

(Pénz peronospora) fecskendő.

